

[Bertel Haarder.]

for 1977, samt at bruttonationalproduktet stiger med 4½ pct. i 1977 som ligeledes anslået af Det økonomiske Råds formandskab.

For kommuneskatterne og de offentligt ansattes lønstigninger bør udgangspunktet være de kommunale organisationers prognoser samt regeringens egne indkomstpolitiske hensigter.

Finansminister *Knud Heinesens* svar (8/9 76):

Spørgsmålet er indleveret til folketingets bureau den 16. august 1976 og stillet i henhold til § 20 i folketingets forretningsorden, ifølge hvilken skriftligt svar bør afgives i løbet af seks søgnedage. På grund af en teknisk fejl er dette ikke sket, hvilket beklages meget.

Til spørgsmålets indhold skal indledningsvis bemærkes, at selv om det umiddelbart fremstår som et enkelt og ligetil spørgsmål, så er det ikke muligt at anvende de angivne forudsætninger i én sammenhængende beregning af følgende grunde:

Med augustforliget er fastlagt skattesatser og skatteregler for det kommende finansår. Med besparelsesaftalen i augustforliget er væsentlige dele af de offentlige udgifter fastlagt, men det endelige udgiftsforløb vil være afhængigt af den økonomiske udvikling, hvilket i første række gælder arbejdsløshedsdagpengene.

Af begrundelsen fremgår det, at spørgeren ønsker beregningerne foretaget under den forudsætning, at bruttonationalproduktet stiger med 4½ pct., og at antallet af arbejdsløse kommer til at udgøre 5,8 pct. af arbejdsstyrken.

Forudsætningerne oplyses at være hentet fra Det økonomiske Råds rapport »Dansk Økonomi«, april 1976. Hertil skal imidlertid bemærkes, at der i Det økonomiske Råds rapport for 1977 er regnet med en vækst i bruttonationalproduktet på 2 pct.

Spørgeren ønsker anslået, hvor meget de offentlige udgifter skal nedskæres, for at det forventede budgetunderskud i 1977-78 afløses af balance. Men samtidig ønskes beregningerne foretaget under forudsætning af samme indkomst og arbejdsløshed som i Det økonomiske Råds rapport.

En isoleret nedsættelse af de offentlige udgifter vil imidlertid forøge udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge, samtidig med at statens indtægter af skatter og afgifter bliver mindre som følge af en svagere udvikling i indkomster, forbrug og beskæftigelse. Det er derfor ikke

muligt alene gennem offentlige besparelser at tilvejebringe balance mellem statens samlede indtægter og udgifter i det kommende finansår.

Derimod kan en økonomisk politik, der på én gang holder igen på de offentlige udgifter og indeholder incitamentter til forøget økonomisk aktivitet, medføre en forbedring af den statsfinansielle stilling.

Augustforliget sigter netop mod en sådan udvikling, men det bør fremhæves, at det tager tid, før indgreb i den samfundsøkonomiske udvikling slår igennem og resultaterne viser sig på beskæftigelsen, indkomstudviklingen m. v. og dermed på statsfinanserne.

Af *Bertel Haarder* (V) til ministeren for kulturelle anliggender (16/8 76):

Finder ministeren det ikke betænkeligt, at et flertal i folkebibliotekernes fordelingsudvalg sidder i bestyrelserne for såvel Bibliotekscentralen som Danmarks Biblioteksforening, der årligt af fordelingsudvalget tildeles millionbeløb til diverse aktiviteter, og finder ministeren det i overensstemmelse med god forvaltning, at penge udbetales, længe før fordelingsudvalget overhovedet har været indkaldt for at fordele pengene?»

(Spm. nr. 743):

Begrundelse.

For indeværende år har Bibliotekscentralen ansøgt om 1.567.000 kr. og Danmarks Biblioteksforening om 499.000 kr. Fordelingsudvalget består af specialarbejder Gunnar Knudsen, borgmester Børge Schmidt, finansudvalgsformand Lysholt Hansen, biblioteksdirektør Lindbo-Larsen og Bibliotekarforbundets formand, Birte Thornæs. Heraf sidder Lysholt Hansen, Børge Schmidt og Lindbo-Larsen i Bibliotekscentralens bestyrelse, og Lysholt Hansen, Børge Schmidt og Gunnar Knudsen sidder i Danmarks Biblioteksforenings hovedbestyrelse. Et flertal i fordelingsudvalget optræder således både som ansøger og bevilger i egen sag.

At pengene for 1975-76 blev udbetalt, længe før udvalget overhovedet var trådt sammen, strider mod bemærkningerne til den pågældende lov og mod ministerens egen instruks af 24. juni 1965, hvorefter udvalget under ansvar for ministeren fordele pengene for det pågældende finansår med mulighed for, at enkeltmedlemmer kan anke til ministeren. Det sidste er jo ikke meget værd, når pengene er brugt i forvejen.